

Abstrakt

Cílem práce je zanalyzovat schopnost médií, zejména nových médií, konstruovat uživatelům pocit ontologického bezpečí. Změny, které s sebou přináší nové uspořádání světa přechodem z tradiční společnosti k moderní, jsou podle Antonyho Giddense příčinou ztráty nebo oslabení pocitu ontologického bezpečí jedinců ve společnosti. Je tomu tak zejména důsledkem časového a prostorového rozpojení světa, které je dopadem globalizačních procesů a které způsobuje ústup komunikace tváří v tvář v relativně stabilním fyzickém prostoru a čase. Masová média slouží v moderní společnosti naopak jako jeden z hlavních prostředků sociální integrace a diferenciaci.

Problematikou ontologického bezpečí se zabývá v 80. letech také obor studia televize v kontextu každodennosti. Právě televizi, v její původní podobě, vnímá jako zdroj ontologického bezpečí. Televize, s nástupem digitalizace a s ní související nezávislostí lidí na vysílaných obsazích, zaznamenala významné změny z hlediska její schopnosti poskytování ontologického bezpečí. Zároveň přestala v domácnostech existovat v izolaci a stala se pouze jednou z mnoha informačních technologií, které ve společnosti a domovech jedinců figurují.

V kvalitativním sociologickém výzkumu budu formou individuálních hloubkových rozhovorů zjišťovat, zda mají nová média potenciál zastoupit tradiční médium televize v její původní funkci konstrukce ontologického bezpečí.